

lerstolen at fortælle, hvorfor man ikke ønsker at drøfte det med de amtsborgmestre, som er meget bekymrede for det, hvorfor man ikke ønsker at tage spørgsmålet op i forligskredsen, når den ene borgmester efter den anden fra de tre pågældende amter siger: Nej tak, den gave ønsker vi ikke, vi ønsker at få løst det helt centrale problem for pendlerne i de pågældende områder, og det er at få en bedre sporkapacitet, så man får flere muligheder for at komme ind. Det må der da kunne gives en forklaring på.

Det kan også være, at hr. Poul Nødgaard kan bidrage til at forklare, om Dansk Folkeparti synes, at det er en god idé, så vi ligesom kan få lagt et pres.

Jeg kender simpelt hen ikke nogen, der kan give en melding, og derfor vil jeg også gerne opfordre Socialdemokratiet som det store forligsparti i den her sammenhæng til at tage sagen op på et gruppemøde, inden vi kommer til tredjebehandlingen, og bede regeringen om at få taget sagen op i forligskredsen, for det kan ikke være nogen fordel, og det ved man godt. Og det samme vil jeg godt bede Det Radikale Venstre om, så der bliver en mulighed for, at den sunde fornuft her 5 minutter i 12 får lov at råde.

Det mindste, der kan forlanges, er, at man ikke gennemfører et projekt, som absolut ingen af de berørte områder har ønsket, og hvor alle uden undtagelse anmoder om at få det stoppet og erstattet af et femte spor, så de får en reel kapacitetsudvidelse. Det er det, der er behov for. Og hvis man vil have flere pendlere til at forlade bilen og flytte over i den kollektive trafik, skal forholdene naturligvis også være bedre, for ellers gør folk det ikke.

Så jeg anmoder simpelt hen om, at der er bare én fra et af forligspartierne, som med oprejst pande og begejstring i stemmen kan gå op og sige: Vi ønsker S-togs-løsningen, selv om vi ved, at vi forringer forholdene. Hvorfor er der ikke nogen, der vil gå op og argumentere for det?

I det mindste må ministeren kunne give en forklaring på eller et tilsagn om, at man i kraft af alle de henvendelser, der er kommet, ønsker at tage sagen op i forligskredsen og se på, om det nu også er det rigtige, man er i gang med at gennemføre.

Keld Albrechtsen (EL):

Som jeg husker det, var høringsvaret fra DSB knap nok nået frem, da vi havde førstebehandlingen. Vi havde jo den diskussion om kapaciteten, om man overhovedet kan have disse S-tog

på skinnerne, uden at man skaber meget store vanskeligheder for trafikken og i virkeligheden samlet set får en forringelse for passagererne. Og som jeg forstår DSB's analyse af problemet, bliver det faktisk resultatet.

Jeg ved ikke, om ministeren var klar over det, da ministeren skrev sit lovforslag. Det har han formentlig ikke været, eller også er det ministerens problem, at han ikke bryder sig om det, DSB siger. Det har vi jo også set i andre sager. Hvis DSB siger noget, så mener ministeren det modsatte.

Men det er vel immervæk sådan, at DSB vel er blandt dem, der har mest forstand på, hvor mange tog der kan være på de skinner, som de daglig forsøger at få det til at fungere med. Og det er jo ikke DSB, der har skabt det problem med, at ministeren ikke vil bygge det femte spor. Derfor synes jeg, at ministeren skylder en forklaring på, hvorfor det så er nødvendigt at haste dette lovforslag igennem på nuværende tidspunkt.

Kl. 17.15

Det er jo rigtigt, som også hr. Ole Sohn var inde på, at i løbet af sagens behandling har der mig bekendt ikke kunnet opdrives en eneste – jeg ved ikke, om jeg har overset nogen – der mener, at det er et fornuftigt forslag, ministeren har fremsat. Derfor vil jeg egentlig også godt spørge den socialdemokratiske gruppe: Hvad er det, der gør, at det er så vigtig en sag for Socialdemokratiet, når grundlaget er, at DSB har dokumenteret, at det ikke kan hænge sammen, og hvor den ene kommune og amtskommune efter den anden siger, at det ikke duer?

Hvad er det, der gør det så vigtigt for Socialdemokratiet, at der absolut skal bruges en milliard på et projekt, der ikke vil virke, i stedet for at bruge den milliard på at få bygget det femte spor, således at trafikken kunne komme frem. Det ville være et enormt fremskridt for passageerne og muliggøre en senere udbygning med S-tog osv.

Jeg har forsøgt at forestille mig, hvad der kunne være ministerens motiver til det her, og hvad der kunne være Socialdemokratiets motiver til det her, for jeg kan da ikke tro, at det bare kan være, fordi man engang har lavet en aftale, som ganske vist viser sig at bygge på et grundlag, der ikke hænger sammen. Så skulle begrundelsen jo være, at når man én gang har lavet en aftale, så kan denne aftale altså ikke laves om, selv om alle er enige om, at den aftale bygger på forudsætninger, som ikke holder.